

EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION**av den 29 april 2015****med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2013**

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

- med beaktande av sitt beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2013,
- med beaktande av artikel 93, artikel 94 tredje strecksatsen och bilaga V i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0102/2015), och av följande skäl:
 - A. Cotonouavtalet utgör ramen för unionens förbindelser med staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) och de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT). Huvudsyftet med avtalet är att minska och så småningom utrota fattigdomen i enlighet med målen om hållbar utveckling och gradvis integrering av AVS- och ULT-länderna i världsekonomin.
 - B. De specifika målen för utvecklingspolitiken måste garanteras av Europeiska utrikestjänsten. Europaparlamentet betonar att andra överväganden, till exempel handelspolitiska och utrikes- och säkerhetspolitiska, inte får stå i strid med unionens utvecklingsprioriteringar.
 - C. Europeiska utvecklingsfonderna (EUF) finansieras av medlemsstaterna och är unionens viktigaste finansieringsinstrument för utvecklingssamarbetet med AVS-länderna, och kommissionen är ansvarig för dem inom ramen för ansvarsfrihetsförfarandet.
 - D. Förfinansieringsinstrument finansierade av kommissionen uppgick för budgetåret 2013 till 424 miljoner EUR, och rörelseintäkterna uppgick till 124 miljoner EUR.
 - E. EUF har fastställt sin strategi och sina prioriterade områden baserat på politiska preferenser och ekonomiska och finansiella kriterier som är förbundna med allmänna effektivitetskriterier, och arbetar med lämpliga finansiella instrument för att uppfylla dessa prioriteringar, som fastställts utifrån ett hållbart och långsiktigt perspektiv.
 - F. Det finns en inneboende hög riskexponering i förbindelse med utvecklingsländerna på grund av de geopolitiska, institutionella och administrativa förhållanden som ofta är förbundna med instabila och bräckliga situationer.
 - G. Omfattningen och arten av unionens engagemang måste differentieras och villkoras utifrån mätbara framsteg på områden som till exempel demokratisering, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, hållbar socioekonomisk utveckling, rättsstatsprincipen, öppenhet och kampen mot korruption.
 - H. Användningen av innovativa finansieringsinstrument, såsom kombinerade mekanismer, är ett sätt att utvidga tillämpningsområdet för befintliga instrument såsom bidrag och lån, men medför även utmaningar när det gäller tillsyn och förvaltning.
 - I. Det är viktigt att göra unionen synlig och främja unionens värderingar i samband med alla unionsinsatser.
 - J. "Budgetiseringen" av EUF, det vill säga införlivandet och integreringen av fonden i unionens budgetstruktur, kvarstår som en prioritet för parlamentet. Införandet av EUF i den allmänna budgeten skulle leda till större ekonomisk säkerhet för mottagarländerna men också till förbättrad politisk samstämdhet och demokratisk kontroll.

- K. Budgetstöd medför en avsevärd förvaltningsrisk, framför allt när det gäller öppenhet, ansvarsskyldighet och en sund ekonomisk förvaltning. Budgetstöd kräver noggrann övervakning och politisk dialog mellan unionen och partnerlandet om mål, framsteg mot överenskomna resultat och resultatindikatorer samt en systemriskanalys och riskreduceringsstrategi som bör förstärkas ytterligare.

Revisionsförklaring

Räkenskapernas tillförlitlighet

1. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens åsikt att årsredovisningen för åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden för 2013 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning per den 31 december 2013, och att resultatet av fondens verksamhet, kassaflöden och förändringar i nettotillgångar vid årsskiftet är förenligt med bestämmelserna i EUF:s budgetförordning och med internationellt accepterade redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.
2. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse den förbättring som skett sedan 2012 när det gäller antalet återkrav och värdet på dessa. Under 2013 utfärdades 24 återkrav till ett värde av totalt 4,7 miljoner EUR jämfört med 13 återkrav till ett värde av 1,3 miljoner EUR 2012.
3. Europaparlamentet är emellertid djupt oroat över att delegerade utanordnare vid vidaredelegering fortfarande inte systematiskt följer regeln att kommissionen vid utbetalning av förhandsfinansiering på över 750 000 EUR måste kräva ränta på årsbasis och att det belopp för ränteinkomster som anges i redovisningen delvis baseras på uppskattningar.
4. Europaparlamentet beklagar dessutom att den inkomstränta som avser förfinansiering på mellan 250 000 EUR och 750 000 EUR inte redovisades som inkomst i årsredovisningen för detta budgetår heller, eftersom utvecklingen av det gemensamma informationssystemet för yttre förbindelser (Cris) inte var klart.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

5. Europaparlamentet välkomnar att revisionsrätten anser att de inkomster och åtaganden som ligger till grund för räkenskaperna för budgetåret 2013 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.
6. Europaparlamentet är emellertid oroat över revisionsrättens bedömning av lagligheten och korrektheten när det gäller de utbetalningar som ligger till grund för räkenskaperna, enligt vilka övervaknings- och kontrollsystemen vid EuropeAids huvudkontor och unionens delegationer enbart är delvis ändamålsenliga när det gäller att garantera betalningarnas laglighet och korrekthet.
7. Europaparlamentet beklagar att den mest sannolika felprocenten för utgiftstransaktioner inom åttonde, nionde och tionde EUF enligt revisionsrättens uppskattningar är 3,4 %, dvs. en liten ökning jämfört med 2012 (3 %) men fortfarande lägre än det högsta värdet 2011 (5,1 %).
8. Europaparlamentet noterar att revisionsrättens årsrapport om den verksamhet som finansieras genom EUF för budgetåret 2013 visar att felprocenten har ökat jämfört med föregående år, och att denna felprocent fortfarande är för hög. Parlamentet uppmanar kommissionen med kraft att arbeta för att nå den överenskomna gränsen på en felprocent som uppgår till 2 %.
9. Europaparlamentet noterar och beklagar att de betalningar som ligger till grund för redovisningen beror på brister i tillsynssystemet och att betalningarna innehöll väsentliga fel. Parlamentet noterar att 27 % av betalningarna innehöll fel, det vill säga 45 av de 165 transaktioner som kontrollerades.
10. Europaparlamentet noterar resultatet av urvalet av projekt där 42 av 130 betalningar (32 %) innehöll fel, och särskilt det faktum att 30 av dessa 42 betalningar bedömdes som kvantifierbara fel, och där 17 slutliga transaktioner godkändes först efter att alla förhandskontroller hade genomförts.

11. Europaparlamentet beklagar att det, trots den plan för korrigerande åtgärder som infördes i maj 2013, i stor utsträckning rör sig om samma typ av fel som tidigare år, det vill säga styrkande handlingar saknades, stödmottagarna följde inte upphandlingsbestämmelserna och utgifterna var inte stödberättigade. Parlamentet noterar att dessa fel också konstaterades i transaktioner som gällde i) programkostnadsförslag, ii) stöd och iii) bidragsöverenskommelser mellan kommissionen och internationella organisationer.
12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att intensifiera sina ansträngningar på dessa särskilda samarbetsområden genom att finslipa den fastställda befintliga planen med korrigerande åtgärder, särskilt i de fall där mätbara fel tyder på brister i kontrollerna av internationella organisationers efterlevnad av avtalsbestämmelserna som en del i det allmänna arbetet med att förbättra riskhanteringsmetoder och övergripande kontroll- och förvaltningssystem.

Risker i anslutning till kontrollmekanismernas korrekthet och effektivitet

13. Europaparlamentet konstaterar att EUF-insatserna genomförs på många olika sätt och genom en mängd olika metoder (centraliserad direkt förvaltning och indirekt förvaltning) med komplexa regler och förfaranden, såsom upphandling och tilldelning av kontrakt, och med en bred geografisk täckning, vilket innebär att det finns en hög inneboende risk som gör det svårt att optimera kontrollsystemet och göra EUF:s finansiering mer öppen för insyn.
14. Europaparlamentet är djupt oroat över att förhandskontroller som genomförs innan projektutbetalningarna görs enligt revisionsrätten fortfarande visar på allvarliga brister.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet kontrollera kvaliteten på och korrektheten i de förhandskontroller som samtliga aktörer utför (kommissionens personal och externa revisorer) innan projektutbetalningar görs, särskilt med tanke på de höga politiska och operativa risker som finns.
16. Europaparlamentet noterar att för såväl budgetstöd (med 718 miljoner EUR i betalningar från EUF 2013) som unionens bidrag till projekt med flera givare som genomförs av internationella organisationer, t.ex. Förenta nationerna (FN) (betalningarna från EUF uppgick till 458 miljoner EUR 2013) innebär typen av instrument och betalningsvillkoren att risken för fel i transaktionerna minskar.
17. Parlamentet är oroat över det återkommande problemet att fel kontinuerligt har påträffats trots externa revisioner och utgiftskontroller.
18. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionens generaldirektorat för utveckling och samarbete (GD DEVCO) att följa revisionsrättens rekommendation 2011 om att snarast förbättra kapaciteten hos dess internrevisionstjänst så att den kan utföra sina uppgifter på ett mer ändamålsenligt sätt.

Strategi och prioriteringar

19. Europaparlamentet understryker att all EUF-verksamhet strikt måste följa den allmänna strategin och de prioriterade områden som baseras på politiska preferenser, liksom kriterier för ekonomisk och finansiell effektivitet, vilket kan avläsas i förvaltningsresultatet, inbegripet riskhantering och kontrollerande verksamhet och den konkreta formen hos finansieringsinstrument för detta syfte.
20. Mot bakgrund av att man allt mer fokuserar på vilka resultat unionsbiståndet ger framhåller Europaparlamentet att Afrika söder om Sahara är det område som ligger längst efter när det gäller att uppfylla millennieutvecklingsmålen, och den enda region i världen där fattigdomen enligt beräkningarna troligtvis inte kommer att vara halverad 2015. Parlamentet är bekymrat över att det offentliga utvecklingsbiståndet till sociala tjänster, särskilt till utbildningssektorn och sektorn för reproduktiv hälsa, har sjunkit de senaste åren, vilket hotar att vända den utveckling som har uppnåtts i fråga om humankapital.

21. Europaparlamentet drar slutsatsen att insatserna måste intensifieras för att man snabbare ska kunna uppnå millennieutvecklingsmålen i Afrika senast till måldatumet 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen att utgå ifrån utvecklingsagendan för tiden efter 2015, när den väl har antagits, för revisionsrättens effektivitetsrevision. Parlamentet välkomnar att EUF-fonderna, som är huvudinstrumenten för unionens stöd till utvecklingssamarbetet med AVS-länderna, stod för så mycket som 45 % av det totala värdet av nya kontrakt som GD DEVCO ingick 2013.
22. Europaparlamentet konstaterar att man 2013 enades om inrättandet av den elfte EUF med ett sammanlagt värde av nästan 27 miljarder EUR (i 2011 års priser), vilket innebär att värdet ligger kvar på samma nivå som för den tionde EUF, i stället för att höjas med 13 % som kommissionen hade föreslagit, trots unionens stående åtagande att öka utvecklingsfinansieringen under kommande år.

Uppföljning och övervakning

23. Europaparlamentet är allvarligt oroad över de fortsatta bristerna i informationshanteringssystemet när det gäller resultat och uppföljning av externa revisioner, kostnadskontroller och tillsynsbesök trots att kommissionen har åtagit sig att förbättra kvaliteten på uppgifterna i Cris under de senaste åren.
24. Europaparlamentet påminner om att tillförlitlighet och korrekthet i informationshanteringssystemet spelar en avgörande roll, och att ständig vaksamhet krävs. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta sina ansträngningar för att utveckla och inrätta nya funktioner inom granskningsmodulen i Cris-systemet, och framför allt uppföljningen av alla revisionsrapporter och alla typer av utvärderingar. Parlamentet anser att det behövs ett konsekvent resultatorienterat övervakningssystem för att tillhandahålla korrekt och tillförlitlig information om uppnådda resultat för att strategiska prioriteringar ska kunna anpassas.
25. Med tanke på att genomförandet av de flesta EUF har överlåtits på unionens delegationer, uppmanar Europaparlamentet GD DEVCO:s huvudkontor att konsekvent stödja delegationerna i förvaltningen av deras portföljer i enlighet med respektive riskkomponenter genom Crissystemet. Parlamentet uppmanar på nytt till bättre användning av de riskbedömningsmöjligheter som erbjuds inom ramen för uppföljningen av unionsdelegationernas åtgärder.
26. Europaparlamentet välkomnar införandet av studien över andelen återstående fel hos avslutade transaktioner som ett exempel på GD DEVCO:s fungerande styrmiljö.
27. Europaparlamentet noterar att andelen fel enligt den andra studien 2013 av GD DEVCO beräknades till 3,35 % (vilket motsvarar cirka 228,55 miljoner EUR) jämfört med de 3,4 % som revisionsrätten beräknat. Parlamentet noterar med oro att man identifierat de huvudsakliga orsakerna som otillräcklig dokumentation från stödmottagarorganisationer, fel till följd av otillräckliga bevis för att bedöma transaktionernas korrekthet, bristande efterlevnad av förfaranden för offentlig upphandling och belopp som inte har återkrävts eller korrigerats.
28. Europaparlamentet anser att åtgärderna i den handlingsplan som GD DEVCO har utarbetat för att avhjälpa brister skulle kunna prioriteras genom att man lägger fokus på de områden där problemen är som störst eller mest kritiska och där kostnadseffektivitet kan uppnås. Parlamentet uppmanar GD DEVCO att i den årliga verksamhetsrapporten ange vilka framsteg som gjorts eller vilka specifika svårigheter man stött på vid genomförandet av handlingsplanen.
29. Europaparlamentet anser att det vore bra att tydligt fastställa vilka verksamheter i den verksamhetsbaserade budgeten som uppvisar flest brister och fel och den största sårbarheten. För att hålla kontrollkostnaderna på en rimlig nivå anser parlamentet att behandlingen och analyserna av dessa specifika områden kan ske enligt en flerårig rotationsmetod.
30. När det gäller kostnadseffektiviteten för kontrollmekanismer konstaterar Europaparlamentet att det inte handlar om att lägga till ytterligare kontrollnivåer utan att förbättra kontrollåtgärdernas effektivitet och deras kompletterande funktion i enlighet med principerna om god förvaltning.
31. Europaparlamentet välkomnar införandet av översikten över alla kostnader i den årliga verksamhetsrapporten, inklusive kostnaderna för administrativa utgifter och kostnaderna för kontroll- och övervakningssystem.

32. Europaparlamentet välkomnar revideringen av förvaltningsrapporterna om externt bistånd, vilka nu omfattar en sammanfattning av korrigerande åtgärder för alla fel som identifieras och införandet av en försäkran från delegationscheferna om att de kommer att stärka sitt ansvarstagande i den globala kontrollkedjan och öka omfattningen av unionens delegationsredovisning.

Budgetstöd

33. Europaparlamentet noterar med intresse och välkomnar införandet av kommissionens nya budgetstödsstrategi. Parlamentet konstaterar att 660 miljoner EUR anslogs till nya budgetstödsverksamheter i Afrika 2013, och att dessa medel delvis används för att genomföra initiativet avseende millennieutvecklingsmålen för att stödja de länder som låg efter inom viktiga sektorer som t.ex. hälsa, vatten, sanitet, tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition.
34. Med tanke på syftet med budgetstöd, med bidrag som överförs direkt till ett mottagarlands allmänna budget eller till en budget avsatt för en specifik allmän politik eller målsättning, framhåller Europaparlamentet att budgetstödet måste respektera och strikt koppla de allmänna stöd villkoren till faktiska framsteg i partnerländerna, framför allt inom förvaltning av offentliga finanser. Parlamentet skulle välkomna framtagandet av bindande centrala resultatindikatorer i ett försök att minska riskerna.
35. Europaparlamentet uppmärksammar behovet att stödja kampen mot bedrägeri och korruption på alla förvaltningsnivåer som omfattas av unionens samarbetsstrategi. Parlamentet framhåller att risken för att resurser ska komma på avvägar fortfarande är hög och att det är de områden där offentliga medel förvaltas som öppnar för korruption och bedrägerier.
36. Europaparlamentet upprepar att gedigna och kontrollerbara centrala resultatindikatorer måste tillämpas på alla fortsatta budgetstödprogram. Parlamentet betonar att man bör lägga fokus på differentieringsprincipen för att undvika en bredare tolkning av villkoren för utbetalning av budgetstöd, och begär ett starkt stöd till antikorrup-tionsmekanismer, eftersom korruption förefaller vara en av de faktorer som sänker effektiviteten i stödprogrammen mest och således gör det europeiska utvecklingssamarbetet mindre effektivt. Parlamentet betonar därför att man behöver stärka samarbetet avseende åtgärder för goda styrelseformer och antikorrup-tionsåtgärder.
37. Europaparlamentet kritiserar att medel från unionen i slutändan kombineras med partnerlandets egna budgetresurser, vilket gör att unionsmedel inte kan spåras. Parlamentet begär detaljerade rapporter om hur medel används i syfte att öka öppenheten och säkerställa att medlen från unionen lättare kan spåras.
38. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang revisionsrätten att gradvis mer ingående redogöra för frågan om korruption och försöka kvantifiera och ange graden av korruption i sina särskilda rapporter och i revisionsrättens årliga verksamhetsrapport.
39. Europaparlamentet begär, i fråga om sektorsinriktat budgetstöd, en systematisk användning och förstärkning av villkorlighetsmodellen för sektorsinriktat budgetstöd och att lämpliga riktmärken fastställs för unionens insatser. Parlamentet skulle gärna se att alla allmänna budgetstödprogram gradvis omvandlades till sektorsinriktade budgetstödprogram så att kontroll- och ansvarighetsnivån kunde höjas för att ytterligare skydda unionens ekonomiska intressen.
40. Europaparlamentet framhåller att man behöver säkerställa en lämplig incitamentsbaserad politisk dialog, kontinuerlig övervakning av sektoriella reformer och program som mäter i vilken grad resultaten uppnåtts och hur hållbara de är via kommissionens finansförvaltningssystem för genomförandet av budgetstöd i partnerländer.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge omfattande stöd till utvecklingen av parlamentarisk kontroll och tillsynsorgan, kompetens och förmåga i stödmottagarländer, även genom att kontinuerligt ge tekniskt stöd. Parlamentet insisterar på att ett oberoende nationellt revisionsorgan måste vara ett villkor för att budgetstöd ska beviljas.
42. Europaparlamentet stöder helhjärtat att kommissionens kan stoppa överföringar av medel till mottagarländer när förhandsvillkor, särskilt de makroekonomiska villkoren, inte är uppfyllda. Parlamentet uppmanar kommissionen att blockera överföringen av medel i länder med omfattande korruption som inte har infört riktade strategier för att bekämpa förekomsten.

Samarbete med internationella organisationer

43. Europaparlamentet föreslår att man under parlamentets nya valperiod bör vidta ytterligare åtgärder för att få till stånd ett bättre informationsutbyte med Världsbanken och FN:s institutioner för att optimera samarbetet.
44. Europaparlamentet upprepar sitt stöd till utformning och utbyte av bästa praxis för att utarbeta likartade och hållbara kärnprinciper som säkerställer efterlevnaden av unionens budgetbestämmelser.
45. Europaparlamentet stöder det utökade offentliggörandet av revisionsrapporterna från FN-institutionerna, vilket leder till större kontroll över unionens finansiering.
46. Europaparlamentet anser att man bör fortsätta den kontinuerliga tillnärmningen av respektive styrsystem och interna och externa revisioner för att jämföra deras uppgifter, metoder och resultat.
47. Europaparlamentet begär att unionsmedel tydligt ska synliggöras i initiativ med flera givare, särskilt när unionsmedel betalas ut i en riskfylld miljö.
48. Europaparlamentet välkomnar FN:s barnfonds (Unicef) och Världsbankens fördjupade förbindelser med Olaf (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning) genom antagandet av Olafs riktlinjer om utbyte av information och strategier.
49. Europaparlamentet betonar på nytt sin oro över att anförtrodda enheter, när det gäller genomförandet av elfte Europeiska utvecklingsfonden, genom ett tjänsteavtal kan vidaredelegera uppgifter i samband med budgetgenomförande till andra organisationer som lyder under privaträtten, vilket skapar en kedja av förtroenderelationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa strikta villkor när det gäller underleverantörer och erinrar om att dessa anförtrodda enheter ska garantera en hög skyddsnivå för unionens finansiella intressen i samband med denna genomförandemetod.
50. Europaparlamentet kräver snabbt ytterligare klagöranden om användningen av sammanslagningar av medel (inbegripet förvaltningsfonder) och de risker som detta medför när det gäller transaktionernas korrekthet, särskilt när kommissionens finansiella bidrag till projekt med flera givare slås samman med medel från andra givare, utan att öronmärkas för en specifik identifierbar post med stödberättigade kostnader.
51. Europaparlamentet kräver att hållas underrättat om kommissionens preliminära undersökning av andra associerade internationella organisationers kontroll- och förvaltningssystem. Parlamentet begär dessutom information om hur jämförbara och konsekventa deras befintliga system är.
52. Europaparlamentet kräver att hållas underrättat om förebyggande, avhjälpande och andra åtgärder som kan vidtas i händelse av skilda uppfattningar avseende den nivå av tillförlitlighet som bör uppnås och den risk som gäller för hela utgiften.

Europeiska investeringsbankens investeringsinstrument

53. Europaparlamentet bekräftar och är fast övertygat om att det investeringsinstrument som Europeiska investeringsbanken (EIB) förvaltar för unionens räkning också bör underkastas parlamentets ansvarsfrihetsförfarande, eftersom investeringsinstrumentet finansieras med pengar från unionens skattebetalare.
54. Europaparlamentet konstaterar att det trepartsavtal som avses i artikel 287.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om samarbetet mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten med avseende på revisionsrättens kontrollmetoder när det gäller EIB:s förvaltning av unionens och medlemsstaternas medel ska förnyas 2015. Parlamentet uppmanar EIB att uppdatera Europeiska revisionsrättens mandat i detta hänseende genom att inbegripa alla EIB:s nya finansieringsinstrument som avser offentliga medel från unionen eller EUF.
55. Europaparlamentet välkomnar att en revision av EUF:s investeringsstöd finns med i revisionsrättens arbetsplan, efter parlamentets begäran i 2012 års beslut om ansvarsfrihet, och inväntar resultatet av denna särskilda rapport under 2015.

56. Europaparlamentet konstaterar att EIB stöder projekt i mycket riskfyllda miljöer, framför allt med politiska risker, som är kopplade till mottagarländernas instabilitet.
57. Europaparlamentet välkomnar EIB:s resultatorienterade strategi, bland annat införandet av ett ramverk för resultatmätning som gör att projektets sundhet, finansiella och ekonomiska hållbarhet och EIB:s eget mervärde kan bedömas. Parlamentet efterlyser en permanent dialog om bedömningsindikatorer och konvergens när det gäller uppnådda resultat med associerade partner.
58. Europaparlamentet framhåller hur viktig EIB:s nolltoleransstrategi för bedrägerier och korruption är, och fäster uppmärksamheten på att verksamheter som har visat sig ha kopplingar till bedrägerier och korruption inte får finansieras. Parlamentet anser att EIB:s nuvarande strategi för ej samarbetsvilliga jurisdiktioner är otillräcklig, även med den senaste ändringen, och uppmanar EIB att snarast införa en ny "ansvarsfull skattepolitik" där EIB genomför en kriminalteknisk granskning av de stödmottagande ägarna av verksamheter som finansieras, och att multinationella företag, i de fall då dessa tar emot medel, åläggs att i förväg tillhandahålla en sammanställning av sina intäkter och vinster och hur mycket skatt de betalar, uppdelat per land där de är verksamma.
59. Europaparlamentet betonar att EIB-finansierade projekt måste ha en bred samhällspåverkan och att de bör stödja lokala företag snarare än bidra till spekulativa transaktioner. Parlamentet begär en detaljerad årlig utvärdering av EIB-finansierade projekts samhällspåverkan.
60. Europaparlamentet begär att unionsmedel endast ska beviljas finansiella mellanhänder som inte är verksamma i finanscentrum off-shore, som är ordentligt lokalt förankrade och som är utrustade för att genomföra en utvecklingsinriktad strategi som gynnar särdragen hos små och medelstora företag i varje land. Parlamentet begär att EIB inte ska samarbeta med finansiella mellanhänder som uppvisar ett negativt mönster när det gäller transparens, bedrägeri, korruption och miljö- och samhällspåverkan. Parlamentet betonar att en strikt uppsättning villkor för urval av finansiella mellanhänder ska upprättas av EIB tillsammans med kommissionen och göras allmänt tillgänglig.
61. Europaparlamentet uppmuntrar EIB att finansiera produktiva investeringar och att kombinera utlåning med tekniskt stöd när så krävs för att göra projekten mer effektiva och säkerställa ett verkligt mervärde för unionen i form av additionalitet och att uppnå ett bättre utvecklingsresultat.
62. Europaparlamentet erinrar om att överensstämmelse med unionens målsättningar är avgörande och att vederbörlig omsorg bör ägnas AVS-ländernas absorptionsförmåga.
63. Europaparlamentet efterlyser en noggrann granskning av potentiella lokala aktörer och mellanhänder, vid identifiering och urval av aktörer och mellanhänder.

Kombinerad finansiering

64. Europaparlamentet inser att det ökande intresset för kombinerade mekanismer huvudsakligen beror på kombinationen av viktiga utvecklingsutmaningar och kraftigt begränsade offentliga resurser, vilket har lett till utveckling av nya finansiella resurser som kombinerar stöd genom unionsbidrag och andra resurser än bidrag. Parlamentet uppmuntrar revisionsrätten att regelbundet tillhandahålla en heltäckande utvärdering av de verksamheter som finansieras av en kombination av finansieringsinstrument.
65. Europaparlamentet inser att man genom att kombinera bidrag med ytterligare offentliga och privata resurser (t.ex. lån och eget kapital) kan ge bidragen en väsentlig hävstångseffekt och göra så att unionens politik utvecklas på ett bättre sätt och får större genomslag, så att man kan attrahera ytterligare finansiering.
66. Europaparlamentet betonar att alla nya finansieringsinstrument och kombinationer måste vara förenliga med målen för unionens utvecklingspolitik, som baseras på kriterierna för det offentliga utvecklingsstödet och som återfinns i agendan för förändring. Parlamentet anser att dessa instrument måste inriktas på de av unionens prioriteringar som ger störst mervärde och strategisk inverkan.
67. Europaparlamentet noterar resultatet av genomgången av unionens plattform för kombinerad finansiering i det externa samarbetet, med det ursprungliga syftet att förbättra de nuvarande kombinationsmekanismernas och instrumentens ändamålsenlighet, effektivitet och kvalitet.

68. Europaparlamentet begär att gemensamma standarder för genomförande av sådana finansiella verksamheter ska införas, samt att bästa praxis och urvals- och utvärderingskriterier ska fastställas. Parlamentet anser att konsekventa förvaltningsbestämmelser, t.ex. strukturerad rapportering, tydliga övervakningsramar och tillsynsvillkor, kommer att leda till minskade transaktionskostnader och minska risken för att bidrag betalas ut mer än en gång till följd av större öppenhet och ansvarsskyldighet.
69. Europaparlamentet efterlyser en regelbunden redovisning till parlamentet om användningen av dessa finansieringsinstrument och deras resultat, så att parlamentet kan granska och godkänna dem, bland annat när det gäller bedömning av den finansiella och icke-finansiella hävstångseffekten och additionaliteten.

Unionens stöd till Demokratiska republiken Kongo

70. Europaparlamentet upprepar sin hållning i fråga om den oroande situationen i Republiken Kongo, särskilt i fråga om reformen av rättssystemet och situationen för rättsstatsprincipen, offentliga finanser och frågan om decentralisering.
71. Europaparlamentet välkomnar revisionsrättens utvärdering av unionens utvecklingsbistånd som finansieras med medel från EUF. Parlamentet håller med om att avsaknaden av politisk vilja och bristen på kapacitet att utnyttja anslagna medel gör att endast mycket små framsteg görs när det gäller att förbättra styrformerna i Kongo.
72. Kongo är allmänt erkänt som en av de bräckligaste staterna i världen. Europaparlamentet begär med eftertryck att bindande centrala resultatindikatorer och riktvärden ska tas fram, så att man på ett tillförlitligt sätt kan utvärdera förbättringar. Parlamentet rekommenderar också med eftertryck att indikatorerna och riktvärdena utarbetas på ett realistiskt sätt.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att tillhandahålla den senaste prioriteringslistan för unionens utvecklingsstöd i Kongo som uppföljning av förra årets ansvarsfrihetsbetänkande, som innehöll en rekommendation om att begränsa antalet prioriteringar för att få till stånd en bättre och mer fokuserad strategi för utvecklingsstöd.

Unionens stöd till Haiti

74. Europaparlamentet upprepar att det överlag är tillfreds med det arbete och de ansträngningar som kommissionen har gjort som svar på jordbävningen i Haiti 2010, i en ytterst kritisk situation för unionsdelegationen och dess personal. Parlamentet välkomnar kommissionens möjlighet att hålla inne betalningar och utbetalningar på grund av otillräckliga framsteg med avseende på den haitiska regeringens finansiella förvaltning och bristerna i de nationella förfarandena för offentlig upphandling.
75. Europaparlamentet noterar de brister som revisionsrätten har identifierat avseende samordning, och betonar i detta avseende vikten av att ett nära samarbete upprätthålls mellan givare och inom kommissionens avdelningar. Parlamentet efterfrågar en kontinuerlig samordning av humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd, med en starkare koppling mellan katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd genom en permanent plattform för att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd. Parlamentet anser att integrerade tillvägagångssätt med tydligt angivna samordningsmål och en sammanhängande landstrategi mellan Echo och EuropeAid, tillsammans med utbyte av bästa praxis, måste inrättas där så är möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en dialog med parlamentet. Parlamentet anser också att deltagande av det lokala civila samhället kan stärka användningen av den lokala kunskapsbasen.
76. Europaparlamentet påminner om rekommendationerna efter besöket i Haiti av parlamentets budgetkontrollutskott i februari 2012, och insisterar konsekvent på den viktiga frågan om spårbarhet och ansvarsskyldighet när det gäller unionens utvecklingsfonder, särskilt genom att budgetstödet kopplas till ett riktat resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att betona villkorlighetsmodellen för sektorsinriktat budgetstöd.
77. Europaparlamentet påminner om att åtgärderna för statsbyggande ska utgöra kärnan i unionens utvecklingsstrategi och grunden för alla krishandlingsplaner. Parlamentet anser att en välavvägd kombination av politiska åtgärder bör fastställas i linje med unionens insatser.
78. Europaparlamentet anser att dessa krissituationer och instabila lägen kräver att man utformar nya angreppssätt, särskilt när det gäller verksamhet såsom att i) fastställa risker på olika operativa nivåer, ii) göra prognoser för sannolika konsekvenser och iii) utforma instrument för att reducera och förbereda för risker och potentiella katastrofer som möjliggör en tillräcklig flexibilitet och förmåga att mobilisera experter inom olika kompetensområden.

79. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att arbeta mer systematiskt och i samarbete under de fyra faserna i krishanteringscykeln. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att informera parlamentet om utvecklingen, särskilt när det gäller riskhantering och förberedelser för att genomföra och uppnå program mål efter en katastrof.
80. Europaparlamentet påminner om att man vid alla sådana kriser måste se till att den nationella styrningsramen för hantering av katastrofriskreducering är sund och att verksamheten är effektiv, vilket är en förutsättning för att unionens insatser ska bli framgångsrika.

EUF:s framtid

81. Europaparlamentet rekommenderar att strategier och prioriteringar för framtida EUF-verksamhet ska fastställas exakt och att ett system med finansieringsinstrument kan byggas upp på denna grund, med respekt för principerna för effektivitet och insyn.
82. Europaparlamentet beklagar att EUF inte har införlivats i den allmänna budgeten i de finansiella reglerna för unionens allmänna budget (förordning (EG, Euratom) nr 966/2012).
83. Europaparlamentet påminner om att det tillsammans med rådet och kommissionen har enats om att de finansiella reglerna ska revideras för att införa ändringar till följd av resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020, däribland frågan om ett eventuellt införlivande av EUF i unionens budget. Parlamentet upprepar sin uppmaning till rådet och medlemsstaterna att komma överens om ett fullständigt införlivande av EUF i unionens budget.
84. Europaparlamentet anser att den nya valperioden öppnar för nya politiska möjligheter som kan uppmanera unionsinstitutionerna att inom kort inleda en diskussion och utvärdering av scenariot efter 2020 för hur man skulle kunna ersätta det nuvarande Cotonouavtalet. Parlamentet upprepar sin åsikt om att EUF ska inkluderas i den allmänna budgeten så snart som möjligt.
85. Europaparlamentet anser att införlivandet av EUF i den allmänna budgeten kommer att öka den demokratiska kontrollen genom att parlamentet involveras i arbetet med att fastställa strategiska prioriteringar för tilldelningen av medel, och det kommer också att effektivisera genomförande, med bättre samordningsmekanismer såväl vid kommissionens huvudkontor som på fältet. Parlamentet uppmanar åter kommissionen att i den kommande utvärderingen noggrant överväga de ekonomiska följderna för medlemsstaterna av ett införlivande av EUF i den allmänna budgeten, och en eventuell bindande bidragsnyckel för medlemsstaterna.
86. Europaparlamentet anser att en effektivisering och tillnärmning av EUF:s regler sannolikt kommer att leda till att risken för fel och ineffektivitet minskar, samtidigt som nivån på insyn och rättssäkerhet kommer att höjas. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en gemensam budgetförordning för samtliga EUF. Parlamentet beklagar att kommissionen i samband med diskussionen om det kommande avtalet om elfte EUF inte har lagt fram något förslag om en gemensam budgetförordning för att förenkla förvaltningen av EUF.

Uppföljning av parlamentets resolutioner

87. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten att i sin nästa årsrapport inbegripa en granskning av uppföljningen av rekommendationerna i parlamentets årliga betänkande om beviljande av ansvarsfrihet.
-